

כרטיס דיון בעקבות צפיה בסרטון שינוי מקום בזמן האכילה

תשובון

חושבים ומחדדים בעקבות הסרטון

הרב טיפנברון מדגיש בסיום סיפורו, עד כמה לרבי חשוב מהברכה האחרונה של יהודי פשוט אחד!

הוא למד זאת גם מהחוויה האישית שלו וגם מפעולות אחרות, שהרבי עשה.

א. עפ"י מה ששמעתם ממנו בסרטון, כיצד למד זאת? – שוחחו על כך.
מהחוויה האישית שלו – התזכורת האישית שהרבי הזכיר לו, למרות שלרבי היו הרבה מאוד עניינים חשובים וגם ציבוריים להתרכז בהם, ובכלליות - מהמנהג של הרבי להכריז בסיום כל התועדות לברך ברכה אחרונה.

ב. לפניכם ציטוטים מדברי הרבי בסיום התועדות:

בוודאי ישאלוני: אם-כן מדוע הנני נוהג להזכיר בכל התועדות שיעשו ברכה אחרונה!?

הרי ההסברה בזה: על-פי דין השולחן-ערוך אין לי ה'ברייתקייט' [=כתפיים רחבות] לקחת את האחריות, שמא אחד לא יברך ברכה אחרונה! (שבת-קודש פרשת מטות-מסעי תש"מ)

לפני שנים רבות ראיתי בספר (הרבי התבטא: אַ ספר'ל) שהרמ"א (ר' משה איסרליש - מגדולי הפוסקים) היה נוהג בסיום יום פורים לסובב בעיר קראקא ולהזכיר ליהודים - שקיימו את שמחת פורים - שלא ישכחו לברך ברכת המזון או ברכה אחרונה... והמדובר היה בעיר קראקא (בזמנו כו') שבה היו בוודאי למדנים מופלגים...

והרמ"א לא שיגר את השמש שלו, אלא הטריח את עצמו והלך בעצמו להזכיר! ומכאן מקורה של ההנהגה, הזהירות והמנהג, להזכיר בסיום כל התועדות טרם שמתפזרים, שלא ישכחו לברך ברכה אחרונה. (כ' כסלו תשל"ז)

דונו ביניכם, כיצד מחזקים דברי הרבי הללו את המסקנה של הרב טיפנברון על האכפתיות של הרבי מברכה אחרונה של יהודי פשוט אחד...?

הרבי אומר, שאיננו יכול לקחת את אחריות על כתפיו, שאולי מישהו אחד לא יברך ברכה אחרונה. כמו כן, הרבי מעיד שלמד מהרמ"א, שהלך בעצמו להזכיר, לכן גם הוא מזכיר בעצמו לברך ברכה אחרונה.

ג. מה אנחנו יכולים ללמוד מכך לגבינו?